

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 247/2022
24.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Тодосијевића, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Тодосијевића, адвоката Гордана Медаковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 9/21 од 04.06.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 813/21 од 09.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 24.03.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Тодосијевића, адвоката Гордана Медаковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 9/21 од 04.06.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 813/21 од 09.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К 9/21 од 04.06.2021. године, окривљени Милош Тодосијевић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) године. На основу одредбе члана 246а став 5. КЗ у вези члана 87. КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета таксативно наведених у изреци првостепене пресуде и окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 813/21 од 09.11.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног Милоша Тодосијевића, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног Милоша Тодосијевића, адвокат Гордан Медаковић, поднео је захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тач. 1) у вези члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП и члана 16. и 406. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП бранилац окривљеног истиче да се правноснажна пресуда заснива на доказима на којима се не може заснивати, те у том смислу као незаконит доказ означава потврду о привремено одузетим предметима број 20/20 од 24.03.2020.године.

У поднетом захтеву, бранилац наводи да је у конкретном случају приликом претреса просторија чији је држалац сведок АА и то у подруму, пронађена опојна дрога - марихуана у количини од 289,15 грама, а наведени записник о претресању просторија није потписао окривљени, већ овлашћено службено лице, сведоци претресања и сведок АА која је и држалац подрума где је пронађена дрога. Након тога је сачињена потврда о одузетим предметима која је окривљеном дата у полицијској станици, када је исти саслушан у својству грађанина о чему је сачињена службена белешка. Поступајући на овакав начин по наводима браниоца, повређене су одредбе члана 16. ЗКП јер је судска одлука заснована на доказу који је по начину прибављања у супротности са Уставом, Закоником о кривичном поступку и другим законима и општеприхваћеним правилима међународног права. По наводима одбране поступак претресања није обављен у складу са чланом 157. став 4. ЗКП, из разлога што након обављеног претресања потврда о привремено одузетим предметима није издата одмах окривљеном, већ по протеклу извесног времена и то у полицијској станици, а првостепени и другостепени суд су изразили став да је окривљени, на овакав начин, потписујући потврду без примедби, потврдио да опојну дрогу прихвата као своју. Бранилац истиче да окривљени није био поучен о својим правима у смислу члана 68. и 69. ЗКП, јер је имао својство грађанина, а не својство окривљеног, те у том смислу и потписивање потврде о привремено одузетим предметима се не може третирати као признање и осуђујућа пресуда се не може заснивати искључиво на тако прибављеном доказу, те сматра да је овако прибављен доказ незаконит.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног по оцени Врховног касационог суда су неосновани.

Одредбом члана 157. став 4. ЗКП прописано је да ће се о сваком претресању сачинити записник у коме ће се тачно описати предмети и исправе који се одузимају и место на коме су пронађени, а посебно ће се образложити због чега се претресање врши ноћу. Записник о претресању потписују присутна лица. О одузетим предметима ће се сачинити потврда која ће се одмах издати лицу од кога су предмети, односно исправе одузете.

Одредбом члана 147. ЗКП прописано је да предмете који се по Кривичном законнику морају одузети или који могу послужити као доказ у кривичном поступку, орган поступка ће привремено одузети и обезбедити њихово чување.

Из списка предмета произилази да је наредба о претресању стана и других просторија Основног суда у Вршцу, од истог датума као и записник о претресању МУП ПУ Панчево ПС Бела Црква од 24.03.2020. године, које је извршено у смислу цитиране одредбе члана 157. став 4. ЗКП, а коме су присуствовали два сведока претреса и сведок АА, мајка власника предметног подрума ББ, који живи у иностранству. Претресање је према томе обављено у складу са одредбом члана 157. став 4. ЗКП, а записник садржи све податке, који су законом предвиђени као обавезни.

Потврда о привремено одузетим предметима број 20/20 је сачињена истог дана 24.03.2020. године када је извршено претресање наведених просторија, у полицијској станици, а потврду је без примедби потписао окривљени Милош Тодосијевић, што он током поступка није оспоравао. При томе је поступљено у смислу члана 147. ЗКП, јер је предмет одузимања, између осталог, материја за коју се у току поступка утврдило да је опојна дрога, која се, као предмет извршења кривичног дела мора одузети. Окривљени Милош Тодосијевић је у потврди означен као грађанин од кога су предмети одузети. Према томе окривљени у време одузимања предмета није имао статус осумњиченог лица, па недостатак упозорења на који бранилац у захтеву указује, у смислу члана 68. и 69. ЗКП, не представља повреду одредаба Законика о кривичном поступку.

Имајући у виду наведено, да је потврда о привремено одузетим предметима број 20/20 од 24.03.2020. године, прибављена у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, Врховни касациони суд је изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Тодосијевића, адвоката Гордана Медаковића, оценио неоснованим, у погледу повреде члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП.

Закључак првостепеног и другостепеног суда о признању кривичног дела на основу потписивања потврде о привремено одузетим предметима, представља судску оцену доказа и чињенично закључивање, па се Врховни касациони суд у разматрању тог питања - као чињеничног, није упуштао.

Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева истиче неправилну примену закона у смислу члана 16. ЗКП, а што је било од одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП. Осим тога, бранилац у образложењу захтева износи сопствену оцену изведених доказа и изводи сопствене закључке у погледу утврђивања порекла и власништва над одузетом дрогом, као и чињенице која се то количина дроге може сматрати великом количином дроге, те предлога извођења доказа упоређивања ДНК трагова пронађених на опојној дроги и ДНК окривљеног, на који начин бранилац правноснажну пресуду побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде закона из члана 440. ЗКП, а које повреде не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, те се Врховни касациони суд у оцену истих није упуштао.

Из изнетих разлога, налазећи да у предметном кривичном поступку нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Годосијевића, адвоката Гордана Медаковића, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић